

PEDRA SECA

Xavier Gual

EMPRESARI @xaviergual

UN BURILLA A TRAÏCIÓ

En plena època de calor i sequedat màxima es va declarar un incendi als camps i rostolls que estan encaixats en un triangle entre Sant Fruitós, Manresa i Viladorris. Foc a prop de les cases adossades de la Rosaleda, dels polígons comercials de la zona i de tota l'estructura urbana. Un foc estrany, diferent. Els incendis sembla que també han canviat, com el clima. Ara, avancen a sis quilòmetres per hora. Per entendre'ns, és la velocitat d'una persona trotant. L'única fortuna és que va ser en una àrea sense una connexió ampla i directa amb els boscos propers. Tota la resta són dades preocupants. Durant les tres hores que els bombers van treballar per controlar-lo, flama i fum amenaçaven els milers de persones que viuen o treballen per allà. Els camps, segats o esperant la recol·lectora, van aportar un combustible que va consumir 150 hectàrees en poca estona. Mentre es treballava per extingir-lo, en les hores de fumera, es barrejava l'angoixa per saber si els de casa estaven bé, potser bloquejats en alguna de les cues

que es van generar i sense gaire informació. Com és preceptiu en aquests casos, mentre els bombers llançaven aigua des de terra i els hidroavions des de l'aire, els agents rurals van començar a investigar-ne l'origen i el responsable. Hi ha la confirmació oficial que tot va començar amb un burilla llançada per un conductor d'un vehicle que passava per allà. En un lloc visualment groguenc, en un dia de forta calor, amb baixa humitat, amb vent i tot alineat per al desastre, a una persona se li va acudir abaixar la finestra i escopir una punta de cigarreta encesa. Ha de saber que l'estan buscant i em vull posar en l'exercici de fer un perfil psicològic d'aquest delinqüent. Amb el que es coneix fins ara, ha de ser el d'un irresponsable, un egoista al qual preocupa més que el cendrer del seu vehicle estigui net que el seu entorn. Un fumador compulsiu que no suporta la fortor desagradable del tabac dins del seu cotxe. I per tant, ell, sense tenir en compte les conseqüències, llança per la finestra la guspia que cremarà l'equivalent aproximat a 150

camps de futbol i portarà el terror a tots els veïns més propers i no tant. És segur que és dels que també tiren la llauna de refresc, uns paperots o qualsevol cosa que li fa nosa en un auto que l'imagino d'aquells bruts per dins i per fora. Possiblement, té l'assegurança caducada en conseqüència amb el seu ignorant egoisme, menyspreant qualsevol que no sigui ell mateix. S'ha de ser molt groller per ignorar el risc de jugar amb foc al camp en aquesta temporada estiuenca. Penso en qui deu ser i, sobretot, a on és. En què va pensar aquella tarda quan veia en directe o per televisió el resultat de la seva imprudència. És obvi que, a més a més, és algú faltat de valor perquè si la seva forma de ser el va portar a cometre una errada d'aquest tipus, hauria d'acudir a la comissaria del Mossos per dir que ha estat ell, donar explicacions i assumir les conseqüències. Prefereix amagar-se i provar de passar desapercbut. L'única satisfacció menor que dona tot plegat és que a hores d'ara ha de carregar amb la seva misèria arrecerat a la foscor, sense gosar

La burilla que va originar l'incendi

sortir de casa. Sap que l'estan investigant i que potser el detindran quan surti al carrer. Sap que no pot treure el cotxe del garatge perquè el poden reconèixer i vincular-lo al incendi. A hores d'ara és algú que viu amb por, sense poder caminar tranquil, pendent de les mirades dels que es creuen amb ell. Ignoro si està penedit, si ho tornaria a fer o bé si hi ha la variable que ho fes a propòsit, per poder mirar el seu acte des

del balcó. Alguns dels incendiaris a voluntat són *voyeurs* i s'han donat casos d'alguns que han acudit a ajudar a contenir la foguera. Si es vol, ara que la qualificació de ter-rorista està molt difuminada, també el podríem posar en aquesta categoria. Ha fet un acte que ha aterrit centenars de persones. Nominalment és així. Hem vist una fotografia de la burilla. Hi ha prova del delictes. Potser l'ADN confirmarà la seva autoria. Algú el va veure poc abans de l'inici de les primeres flames. Ell, nerviós. La resta, esperant mentre veiem que els casos d'agressió al medi natural en aquest moment de la història són de gran gravetat. Segur que s'aniran repetint perquè l'activitat humana ha anat més enllà dels límits raonables, amb els residus, amb la colonització dels boscos per fer-hi urbanitzacions i edificant en zones abans naturals. Gent i bosc, persones i conreus convivim en un ecosistema cada dia més perillosament afeblit. Una convivència precària per als arbres que de tant en tant ens recorda que els febles som nosaltres.

Cartes

Les cartes han de ser mecanografiades, portar nom i cognoms de l'autor, signatura, adreça, telèfon i fotocòpia del DNI. No es poden signar amb pseudònim o inicials. Regió7 publica totes les cartes que rep, però l'espai és limitat i no sempre és possible publicar-les en un termini breu. Els textos de menys de 20 línies tenen preferència i els més llargs poden ser resumits. S'exclouen les cartes injurioses.

LES CARTES ES PODEN ENVIAR PREFERENTMENT PER CORREU ELECTRÒNIC A L'ADREÇA CARTESDIRECTOR@REGIO7.CAT

L'escudella ignasiana i la placa del Gimnàstic

JOAN ANTONI PUSÓ I NOVAU. MANRESA

n Aprofitant l'avinentsa de poder admirar ja a la Coveta de Sant Ignasi l'escudella en la qual aquesta demanava aliment pel sector Escodinaire, deixi'm que m'atreveixi a proposar que esdevingui el «símbol» preponderant de la nostra ciutat, com a distinció privilegiada a les persones que en siguin meixedores.

El malaurat modelista i amic Descals va fer-ne una còpia gràcies a la generositat de la família Closas, la qual n'era la reconeguda propietària.

També afegeixo el suggeriment –atès que ha estat voluntàriament malmesa– de la reposició a l'antic

i positiu camp de futbol de Santa Clara de la placa en recordança de l'activitat esportiva que, a la seva època, va desenvolupar el Club de Futbol Gimnàstic de Manresa, única i exemplar en el seu moment. Tant que, en el seu dia, l'excalcalde de Manresa Josep Moll i Vall la va distingir amb aquestes paraules: «Si el Nàstic no existís, l'hauriem d'inventar».

Agraïment del Càmping Freixa

ANNA ORDUÑA SÁNCHEZ. MANRESA

n Com a directora del Càmping Freixa de Manresa, voldria agrair de part de tots els campistes i socis de la Unió Caravanista de Catalunya tots els serveis de Bombers, Mossos d'Esquadra, Forestals i els municipals, etc, per la seva eficàcia

i rapidesa a aturar el focus de l'incendi que amenaçava el Càmping Freixa.

Ens quedem molt més tranquils sabent que disposem de gent tan professional. Moltes gràcies.

Les educadores d'Els Gallarets de Santpedor

MARIA TORRA REVENTÓS. MANRESA

n Aquesta és una crida a favor de la gran tasca educativa de totes les educadores de l'escola bressol municipal Els Gallarets de Santpedor. Les petites coses que fan grans els nostres petits fills.

Una gran tasca, també, perquè les educadores infantils d'aquesta escola fan de pont entre l'Ajuntament de Santpedor i l'empresa concessionària (actualment En-

cís, anteriorment Cavall de Cartró), tot i que tant l'Ajuntament com l'empresa concessionària posen pals a les rodes: és la seva principal tasca diària.

L'Ajuntament ha esperat una dècada a posar a cada classe de l'escola bressol municipal bombes de calor, després de les infinites crides per part de tots els agents comunitaris.

Qui ha patit la calorada durant tot aquest temps? Els infants, els més vulnerables.

L'escola bressol municipal tampoc té cuina pròpia. Per una banda, l'Ajuntament no té intenció de construir-la, servei que seria en benefici dels infants (que són el futur del nostre municipi). I, per l'altra, l'empresa concessionària no en vol ni sentir a parlar perquè, en realitat, el seu objectiu només és el benefici econòmic anual, no pas el de les persones, tal com ho volen vendre.

Per tant, on és l'objectiu principal de l'administració local de millorar i optimitzar la prestació dels serveis municipals? A la seva butxaca personal? Fer la llei del mínim esforç?

L'educació dels nens i nenes de 0-3 anys és un dret públic i per tal de garantir-lo hauria de ser un servei de gestió pública al 100%, per ser totalment transparent. La gestió directa estimula l'economia local, beneficia els empleats i empleades, educadors infantils, i redueix les despeses de l'Ajuntament. Sort en tenim, de les educadores infantils que treballen en aquesta escola: de l'ús de la seva intervenció educativa com una eina prioritària per incidir en el complex procés d'educar. De la seva incansable tossuderia per incidir en tot allò positiu, com els valors, i de la seva gran humanitat, que transmeten a tot l'entorn comunitari.

Visita el
amb
Regió7

Disposen d'entrades per visitar el Museu Nacional d'Art de Catalunya. Hi podreu veure les col·leccions residents del museu, d'art romànic, gòtic, renaixement i barroc, el llegat Cambó, art modern, la col·lecció Thyssen-Bornemisza, la de dibuixos, fotografia, numismàtica, gravats i cartells.

LLOC:
Palau Nacional -Parc de Montjuïc

Passeu per les nostres
oficines i obtindreu
**DUES
ENTRADES
GRATUÏTES**
per subscriptor.
(Oferta limitada)